

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อมาอย่างเป็นแขกของลูก ดังนั้นลูกต้องเคารพท่าน ลูกเชิญท่านให้มาที่นี่ด้วยความรัก ลูกต้องเคารพท่านด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่แสดงความไม่เคารพใดๆ
- คำถาม:** ลูกๆ ควรจะมีความซาบซึ้งใจอย่างสม่ำเสมอ? จะกล่าวอย่างไรหากความซาบซึ้งของลูกไม่เพิ่มขึ้น?
- คำตอบ:** ผู้ที่มีบุคลิกภาพที่สูงส่งที่สุดเหนือสิ่งใดได้มาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ในฐานะที่เป็นแขก ให้ความซาบซึ้งนี้คงอยู่สูงอย่างสม่ำเสมอ อย่างไรก็ตามความซาบซึ้งของลูกนั้นเพิ่มขึ้นตามลำดับกันไป แม้ว่าจะเป็นอย่างพ่อแล้วลูกบางคนก็ยังมีสติปัญญาที่สงสัยและปล่อยมือของท่าน และแล้วก็จะกล่าวได้ว่านั่นคือโชคของพวกเขา

โอมชานติ โอมชานติ จะต้องพูดอย่างนี้สองครั้ง ลูกรู้ว่าผู้หนึ่งคือบาบาและอีกหนึ่งคือดาด้า ทั้งสองอยู่ด้วยกัน ผู้คนร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าสูงสุด แต่คำว่า “พระเจ้าผู้เป็นพ่อ” นั้นเรียบง่ายมาก ลูกจะไม่เพียงแค่พูดว่า “พ่อ” ลูกพูดว่า “พระเจ้าผู้เป็นพ่อ” คำยกย่องของท่านก็สูงมาก ท่านได้รับการเชิญให้เข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์อย่างแน่นอนด้วยเช่นกัน ท่านเองมาและบอกลูก: พ่อได้รับการเชิญให้เข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์เท่านั้น อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าท่านเป็นผู้ชำระชำระให้บริสุทธิ์อย่างไรหรือท่านมาเมื่อไหร่ ไม่มีใครรู้ว่าอาณาจักรเป็นของใครมาเป็นเวลาครึ่งวงจรมายุคทองและยุคเงิน และถูกก่อตั้งขึ้นมาอย่างไร? ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้เป็นพ่อมาอย่างแน่นอน บางคนเรียกท่านว่าผู้ชำระชำระให้บริสุทธิ์ บางคนเรียกท่านว่าผู้ปลดปล่อย พวกเขาเรียกหา: พาเราไปสู่สวรรค์ ท่านนั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด ลูกเชิญท่านให้มายังโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้: ได้โปรดมาและทำให้เราเป็นผู้อาศัยของบาร์ตที่สูงส่ง ตำแหน่งของท่านนั้นสูงมาก ท่านเป็นผู้ทรงอำนาจสูงสุด ลูกเรียกหาท่านเพราะเป็นอาณาจักรของราวัน ไม่เช่นนั้นแล้วใครจะสามารถปลดปล่อยลูกจากอาณาจักรของราวันนี้? ความซาบซึ้งของลูกๆ ควรจะคงอยู่ในระดับสูงเมื่อรับฟังสิ่งเหล่านี้ อย่างไรก็ตามความซาบซึ้งนั้นก็ไม่ได้สูงมากเช่นนั้น คนอื่นๆ มีนเมาโดยการดื่มแอลกอฮอล์แต่ลูกนั้นไม่ได้มีนเมาด้วยการรับสิ่งนี้ ที่นี้เป็นเรื่องของดาร์นา เป็นเรื่องของโชคด้วยเช่นกัน พ่อเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ยิ่งใหญ่มาก ยังคงมีบางคนในบรรดาลูกๆ ที่ไม่มีศรัทธาอย่างแท้จริง หากลูกทั้งหมดมีศรัทธาแล้ว ทำไมลูกบางคนจึงวิ่งหนีไปเมื่อพวกเขาไม่มีความสงสัย? พวกเขาหนีพ่อ เมื่อลูกเป็นของพ่อสติปัญญาของลูกก็ไม่ควรจะมี ความสงสัยใดๆ เกี่ยวกับพ่อ พ่อให้มัทศรย มีคำกล่าวไว้ว่า: พวกเขาตระหนักจักบาบาและกลับมาอศรยใจ พวกเขาพูดว่า “บาบา” พวกเขาฟังความรู้และถ่ายทอดความรู้ให้ผู้อื่น และแล้ว โอ้ มายา! เธอเติมสติปัญญาของพวกเขาด้วยความสงสัย พ่ออธิบายว่าไม่มีสาระใดๆ ในคัมภีร์ของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่า: ไม่มีใครรู้จักพ่อแม้แต่ในบรรดาลูกๆ ก็มีเพียงบางคนเท่านั้นที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงและนั่นก็เป็นไปด้วยความยากลำบาก ลูกรู้สึกว่าการจดจำระลึกถึงของลูกไม่มั่นคงด้วยเช่นกัน ฉันทวงวิญญานคือจุด บาบาก็เป็นจุดด้วย ท่านคือพ่อของเรา ท่านไม่มีร่างกายของท่านเอง ท่านพูดว่า: พ่อรับการคำจูนของร่างนี้ ชื่อของพ่อคือชีวา ชื่อของพ่อ ชื่อของดวงวิญญานนี้ไม่เคยเปลี่ยนแปลง ชื่อของร่างกายของลูกนั้นเปลี่ยนแปลงเรื่อยๆ เป็นร่างกายที่ได้รับชื่อ เมื่อการแต่งงานเกิดขึ้นชื่อของเจ้าสาวจะเปลี่ยนไป และแล้วชื่อนั้นก็ถูกกำหนดไว้ พ่อพูดว่า: เวลานี้จงทำให้สิ่งนี้มั่นคง: “ฉันทวงวิญญาน” เป็นพ่อผู้ให้คำแนะนำนี้: เมื่อไหร่ก็ตามที่มีการเบี่ยงเบนไปจากศีลธรรมและมีการประณามและแล้วเวลานั้นที่พ่อมา ลูกไม่จำเป็นต้องยึดมั่นกับคำพูดใดๆ พ่อเองพูดว่า: พวกเขาพาพ่อไปใส่ในก้อนกรวดและก้อนหินและประณามพ่ออย่างมาก นี่ไม่ใช่สิ่งใหม่ วงจรแล้ว วงจรเล่า หลังจากที่พวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ในลักษณะนี้เท่านั้นและประณามพ่อและแล้วพ่อจึงมา นี่คือบทบาทของพ่อวงจรแล้ววงจรเล่า ไม่สามารถมีการเปลี่ยนแปลงใดในสิ่งนี้ สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ผู้คนมากมายก็ถามลูกว่า: “หากท่านมาในบาร์ตเท่านั้น บาร์ตนั้นจะกลายเป็นสวรรค์จริงๆ หรือ?” ใช่ นี่คือบทบาทดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป พ่อเป็นสูงสุดเหนือสิ่งใด พ่อผู้ชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์พูดว่า: พวกเขาเรียกหาพ่อให้เข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้เท่านั้น พ่อบริสุทธิ์เสมอ พ่อควรได้รับการเชิญให้เข้าไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามไม่มีความจำเป็นสำหรับพ่อในโลกที่บริสุทธิ์ พวกเขาเรียกหาพ่อในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้เท่านั้น: ได้โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์! พ่อเป็นแขกที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น ลูกยังคงจดจำพ่อเรื่อยมาเป็นเวลาครึ่งวงจรมานี้ หากลูกเชิญบุคคลสำคัญให้มา การเชิญนั้นก็คงอยู่มากที่สุดไม่เกินหนึ่งถึงสองปี หากไม่ใช่ปีนั้นผู้หนึ่งผู้นั้นก็มาในปีหน้า ลูกจดจำผู้เดียวนี้เป็นเวลาครึ่งวงจรมานี้ การมาของผู้เดียวนั้นก็ถูกกำหนดไว้ในบทบาทของท่านด้วยเช่นกัน เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่มีใครรู้สิ่งนี้เช่นกัน ท่านคือพ่อที่สูงส่งเหนือสิ่งใด ในด้านหนึ่งมนุษย์ก็เชิญพ่อด้วยความรักและอีกด้านหนึ่งพวกเขาก็ทำให้คำสรรเสริญของท่านมัวหมอง ในความเป็นจริงผู้เดียวนั้นคือ

แขกผู้มีเกียรติสูงสุด แต่พวกเขาได้ทำให้เกียรติของท่านมัวหมอง พวกเขาเพียงแต่พูดว่า: ท่านอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหินอยู่ในทุกสิ่ง ท่านคือผู้ที่ทรงอำนาจสูงสุด พวกเขาเชิญพ่อให้มาด้วยความรักอย่างมากด้วยเช่นกันแต่พวกเขาก็ไม่รู้จักอย่างสมบูรณ์ พ่อมาและให้คำแนะนำของพ่อเองแก่ลูกและบอกลูกว่าฉันคือพ่อของลูก พ่อถูกเรียกว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อ เมื่อทุกคนถูกขังโดยราวันเท่านั้นที่พ่อต้องมา เพราะผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดคือเจ้าสาวซึ่งเป็นสีกาของท่าน พ่อคือเจ้าบ่าว ซึ่งเป็นราม ไม่ใช่เรื่องของสีกาคนเดียว ท่านปลดปล่อยสีกาทั้งหมดจากกรงขังของราวัน นี่เป็นเรื่องที่ไม่มีขีดจำกัด นี่คือโลกเก่าและไม่บริสุทธิ์ เป็นสิ่งที่ถูกต้องที่โลกจะกลับมาเก่าและแล้วใหม่ ร่างบางคนที่โตและแก่อย่างรวดเร็ว คนอื่นคงอยู่เป็นเวลานานกว่า สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วอย่างถูกต้องในละคร พ่อต้องมาอีกครั้งหลังจาก 5000 ปี เมื่อพ่อมาเท่านั้นที่พ่อสามารถให้คำแนะนำของพ่อแก่ลูกและอธิบายความลับของวงจร ไม่มีใครตระหนักถึงพ่อและพวกเขาก็ไม่รู้จักบราห์มา วิษณุ และชางการ์ ลักษมีและนารายณ์ หรือรามและสีกา เหล่านี้เป็นนักแสดงที่สำคัญที่สุดในละคร สิ่งนี้ใช้กับมนุษย์ ไม่ได้มีมนุษย์ที่มีแปดหรือสิบแขน เหตุใดวิษณุจึงถูกแสดงว่ามีสี่แขน? สิบหัวของราวันคืออะไร? ไม่มีใครรู้อะไร เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและพูดความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลกนี้ ท่านพูดว่า: พ่อคือแขกที่ยิ่งใหญ่ที่สุดแต่พ่อนั้นก็แฝงตัวด้วยเช่นกัน เพียงลูกเท่านั้นที่รู้อะไรนี้ อย่างไรก็ตามแม้ว่าลูกรู้ ลูกก็ลืม ลูกควรมีความนับถืออย่างมากต่อท่าน ลูกควรจดจำท่าน ดวงวิญญาณนั้นไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณสูงสุดก็ไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน ไม่มีเรื่องของการมีภาพถ่ายสำหรับสิ่งเหล่านี้ ลูกเพียงต้องมีศรัทธาว่าลูกแต่ละคนคือดวงวิญญาณ จดจำพ่อและปล่อยวางจากจิตสำนึกที่เป็นร่างของลูก เห็นแต่สิ่งที่ไม่สูญสลายอย่างสม่ำเสมอเท่านั้น ทำไมลูกถึงมองร่างกายที่สูญสลายเล่า? กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! สิ่งนี้ต้องใช้ความพยายาม มากเท่าที่ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกก็จะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมและได้มาซึ่งสถานะภาพที่สูงได้มากตามนั้น พ่อสอนโยคะ, การจดจำระลึกถึงที่ง่ายดายมาก มีโยคะหลากหลายประเภท คำว่า “การจดจำระลึกถึง” นั้นถูกต้องแม่นยำ ต้องใช้ความเพียรพยายามในการจดจำดวงวิญญาณสูงสุดผู้เป็นพ่อ มิใช่คนที่พูดสัจจะ เมื่อพวกเขาพูดว่าพวกเขาอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลานานเท่านี้ เมื่อพวกเขาไม่มีการจดจำระลึกถึงเลย พวกเขา ก็จะละอายที่จะพูดเช่นนั้น พวกเขาเขียนว่า: ตลอดทั้งวันฉันได้อยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลาหนึ่งชั่วโมง ดังนั้นพวกเขาควรจะละอายใจ พ่อเช่นนั้นควรได้รับการจดจำทั้งกลางวันและกลางคืน แต่ลูกก็จดจำท่านเป็นเวลาเพียงแค่อีกหนึ่งชั่วโมงเท่านั้น! ต้องใช้ความเพียรพยายามที่แฝงตัวอย่างมากสำหรับสิ่งนี้ ลูกเชิญพ่อให้มาดังนั้นผู้เดียวผู้ที่มาจากที่ไกลมากก็จะเป็นแขก พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้กลายเป็นแขกในโลกใหม่ พ่อเข้ามาในโลกเก่าเท่านั้น พ่อมาและก่อตั้งโลกใหม่ โลกนี้เก่า ไม่มีใครรู้อะไรนี้ อย่างถูกต้องแม่นยำ พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งช่วงอายุของโลกใหม่ พ่อพูดว่า: มีเพียงพ่อเท่านั้นที่มาและให้ความรู้แก่ลูก และแล้วตามละครความรู้นี้ก็หายไป และแล้วหลังจากหนึ่งวงจรบทบาทนี้ก็ซ้ำรอยอีกครั้งหนึ่ง พวกเขาเรียกหาพ่อ ปีแล้วปีเล่าพวกเขาเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา วันครบรอบของผู้ที่มาและจากไปก็ได้มีการเฉลิมฉลองกันทุกปี วันเกิดของชีพบบาก็ได้มีการเฉลิมฉลองทุกๆ 12 เดือนด้วยเช่นกัน แต่ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อไหร่ที่พวกเขาเริ่มที่จะเฉลิมฉลอง พวกเขาเพียงแค่พูดว่า: เป็นเวลาหลายแสนปี พวกเขาเขียนว่าระยะเวลาของยุคเหล็กนั้นหลายแสนปี พ่อพูดว่า: วงจรนี้เป็นเรื่องของ 5000 ปี อาณาจักรของเทพเหล่านี้คงอยู่ในบาร์ตอย่างแน่นอน ดังนั้นพ่อพูดว่า: พ่อเป็นแขกที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของบาร์ต ลูกยังคงให้การเชิญพ่อต่อไปอีกเป็นเวลาค้างคร้งหนึ่ง เมื่อลูกกลับมาไม่มีความสุขอย่างมาก ลูกก็พูดว่า “โอ ผู้ชำระชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา!” พ่อต้องมาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อต้องการพาหนะด้วย ดวงวิญญาณนี้เป็นภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ นี่คือบัลลังก์ของดวงวิญญาณ พ่อเองเป็นภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะด้วย ท่านมาที่นี่และนั่งบนบัลลังก์นี้ สิ่งเหล่านี้ناسนุกสนานมาก หากมีคนอื่นได้ยินพวกเขา พวกเขา ก็จะประหลาดใจ พ่อพูดว่า: ลูกๆ เวลาที่ท่านทำตามคำแนะนำของพ่อ! ให้เข้าใจว่าเป็นชีพบาบาผู้ที่กำลังให้คำแนะนำเหล่านี้ เป็นชีพบาบาที่กำลังพูดมูรลี ผู้นี้พูดว่า: ฉันก็เล่นมูรลีของท่าน(ชีพบาบา)และก็รับฟังสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน เป็นผู้เดิวนั้นผู้ที่พูด ผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอันดับหนึ่งและแล้วกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาอันดับหนึ่ง เวลานั้นท่านคือผู้ความเพียรพยายาม ลูกๆ ควรพิจารณาตนเองอยู่เสมอกำลังได้รับศรีมัทของชีพบาบา แม้ว่าจะมีบางสิ่งผิดไปท่านก็ทำให้สิ่งนั้นถูกต้อง เมื่อมีศรัทธาที่ไม่ขาดตอนนี่ชีพบาบาจะรับผิดชอบ สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ถึงอย่างไรอุปสรรคก็จะมา อุปสรรคที่รุนแรงมากจะมา ลูกๆ ของลูกเองก็จะสร้างอุปสรรคแก่ลูกด้วยเช่นกัน ดังนั้นจงเข้าใจอย่างสม่ำเสมอว่าเป็นชีพบาบาผู้ที่กำลังอธิบาย และแล้วลูกก็มีการจดจำระลึกถึงท่าน ลูกๆ มากมายคิดว่าบราห์มาบาบา นั้นกำลังให้คำแนะนำเหล่านี้ ไม่ได้เป็นเช่นนั้น เพียงชีพบาบาเท่านั้นที่รับผิดชอบ เมื่อพวกเขากลับมาที่มีสำนึกที่เป็นร่างซ้ำแล้วซ้ำเล่า พวกเขา ก็เฝ้าแต่มองดูผู้นี้ ชีพบาบาเป็นแขกที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น! ทั้งที่เป็นเช่นนั้นคนงานรถไฟ ฯลฯ ก็ไม่ได้ตระหนัก รู้จักท่าน พวกเขาจะตระหนัก รู้จักหรือเข้าใจผู้ที่ไม่มีตัวตนได้อย่างไร? ท่านไม่สามารถล้มป่วยได้ ดังนั้นไม่ว่าจะมีเหตุผลอะไรสำหรับการล้มป่วย ฯลฯ มันจะเป็นไปกับผู้นี้ พวกเขาจะสามารถรู้อะไรเกี่ยวกับผู้เดียวที่อยู่ในผู้นี้? ลูกๆ เข้าใจสิ่งนี้ตามลำดับกันไปเช่นกัน ผู้เดิวนั้นคือพ่อของทุกดวงวิญญาณและผู้เป็นพ่อของมวลมนุษย์ ดังนั้นทั้งสองนี้จึงกลายเป็นแขกที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น พ่อพูดว่า: ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นมันถูกกำหนดไว้แล้วในละคร พ่อก็ถูกผูกไว้ในละครด้วยเช่น

กัน เพราะสิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว พ่อไม่สามารถทำอะไรได้เลยกับสิ่งนั้น มายามีพลังมากด้วยเช่นกัน ทั้งรามและราวันมีบทบาท หากราวันจะต้องเป็นใครบางคนที่มีชีวิตอยู่ในละครเขาก็จะพูดด้วยว่า: ฉันก็มาตามละครด้วย นี่คือการละเล่นของความสุขและความทุกข์ ความสุขนั้นอยู่ในโลกใหม่ความทุกข์อยู่ในโลกเก่า ในโลกใหม่มีผู้คนน้อยนิดเท่านั้น ในขณะที่ในโลกเก่ามีมนุษย์มากมาย พวกเขาเพียงแสร้งเรียกหาพ่อผู้ชำระชำระให้บริสุทธิ์เท่านั้นให้มาและชำระโลกให้บริสุทธิ์ เป็นเพราะเคยมีความสุขอย่างมากในโลกที่บริสุทธิ์ที่พวกเขาเรียกหาทำนองแล้ววงจรแล้ว พ่อให้ความสุขแก่ทุกคนและแล้วก็จากไป บทบาทนี้ซ้ำรอยอีกครั้งในเวลาอื่น โลกไม่เคยมาถึงจุดจบ เป็นไปไม่ได้ที่โลกนั้นจะจบสิ้น มหาสมุทรก็ยังคงอยู่ในโลกด้วยเช่นกัน นี่คือชั้นสาม พวกเขาพูดว่า: น้ำกลับมาท่วม ที่นั่นมีน้ำและมีแต่น้ำเท่านั้นในทุกหนแห่ง อย่างไรก็ตามโลกก็คือพื้น มีน้ำด้วยเช่นกัน พื้นที่เป็นโลกไม่สามารถถูกทำลายได้ น้ำก็อยู่บนพื้นนี้ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามในชั้นสองและชั้นหนึ่งซึ่งเป็นอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและโลกที่ไม่มีตัวตนนั้นไม่มีน้ำ โลกที่ไม่มีขีดจำกัดนี้มีสามชั้น ไม่มีใครนอกจากลูกๆรู้อสิ่งนี้ บอกทุกคนถึงประเด็นของความสุขนี้ด้วยความสุขอย่างมาก อนุสรณ์ของความสุขเหนือประสาทสัมผัสนี้ได้รับการจดจำของผู้ที่ได้สอบผ่านอย่างสมบูรณ์เท่านั้น ผู้ที่ไม่ว่างเว้นในการทำงานรับใช้ทั้งวันทั้งคืนและไม่ได้ทำอะไรเลยนอกจากงานรับใช้อย่างต่อเนื่องก็มีประสบการณ์ของความสุขมาก มีบางวันเมื่อมนุษย์อยู่อย่างตื่นในเวลากลางคืน อย่างไรก็ตามเมื่อดวงวิญญูณเหนือล้ำเขาก็ต้องไปนอน เมื่อดวงวิญญูณนอนหลังร่างกายก็จะนอนหลับด้วยเช่นกัน หากดวงวิญญูณไม่ได้นอนหลับ ร่างนั้นก็ไม่ได้นอนหลับด้วยเช่นกัน เป็นดวงวิญญูณที่เหนือล้ำใครที่พูดว่า“วันนี้มันเหนือจริง”? ดวงวิญญูณ ลูกๆต้องอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญูณ เพียงในสิ่งนี้เท่านั้นที่ลูกต้องทำความเพียรพยายาม หากลูกไม่จดจำพ่อและไม่อยู่ในสำนึกเป็นดวงวิญญูณลูกก็เริ่มที่จะจดจำความสัมพันธ์ทางร่างกาย ฯลฯ จดจำพ่อในขณะที่อยู่ในร่างนั้นและแล้วลูกจะกลับมาสะโตประธาน พ่อเป็นผู้ทรงอำนาจที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น ไม่มีใครนอกจากลูกๆที่รู้จักท่าน พ่อพูดว่า: พ่อคือเจ้าแห่งคนจน ทั้งหมดนั้นเป็นเรื่องธรรมดา พ่อผู้ชำระชำระให้บริสุทธิ์ได้มาแล้ว หากพวกเขารู้อสิ่งนี้ ใครจะรู้ว่าจะมีฝูงชนมากแค่ไหน? เมื่อบุคคลสำคัญมาที่นี่ก็มีฝูงชนเช่นนั้น ดังนั้นตามละครบทบาทของผู้เดียวนี้คือการอยู่อย่างแผ่ตัว เมื่อลูกทำความก้าวหน้า อิทธิพลของลูกก็จะค่อยๆเพิ่มขึ้นทีละน้อยๆ และการทำลายล้างก็จะเกิดขึ้น ไม่ได้เป็นราวกับว่าทุกคนจะสามารถพบบาบาได้ พวกเขาจดจำพ่อ ดังนั้นพวกเขาจะได้รับคำแนะนำของท่านที่เหนือจะไม่สามารถมาที่นี่ได้ ยกตัวอย่างเช่นลูกสาวที่อยู่ในบ่วงพันธะก็ไม่สามารถพบกับบาบาได้ พวกเขาอดทนต่อการถูกทำร้ายอย่างมาก ผู้คนไม่สามารถละทิ้งกิเลสได้ ดังนั้นพวกเขาจึงถามว่าโลกจะดำเนินต่อไปได้อย่างไรโดยที่ไม่มีสิ่งนั้นอะ แต่เป็นภาระของโลกที่อยู่กับพ่อหรืออยู่กับลูก? หากพวกเขารู้จักพ่อพวกเขาก็จะไม่ถามคำถามเช่นนั้น บอกพวกเขาว่า: อย่างน้อยก่อนอื่นใจจงตระหนักรู้จักพ่อและแล้วคุณก็จะมารู้ทุกสิ่ง ลูกต้องมีวิธีการที่ฉลาดในการอธิบาย อัจจะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. คงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้ทรงพลังอำนาจสูงสุดอย่างสม่ำเสมอ อย่าได้มองดูร่างกายที่สูญสลายของใครแต่จงทำความพยายามที่จะกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญูณ เก็บรักษาซาร์ทของการจดจำระลึกถึงที่ซื่อสัตย์ของลูก
2. จงอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในการทำงานรับใช้ทั้งวันและคืนและเหตุนี้เองจึงมีประสบการณ์ของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด อธิบายด้วยความสุขถึงความลับของสามโลกแก่ทุกคน มีศรัทธาที่ไม่ขาดตอนในศรัทธาที่ซึบซาบให้และก้าวไปข้างหน้า อย่าได้หวาดกลัวเมื่ออุปสรรคมา ซึบซาบรับผิชอบ ดังนั้นไม่ต้องมีความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งใด

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่มีโชคหลายล้านเท่าและได้รับประสบการณ์ในสิทธิ์ของการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดในช่วงเวลาที่สูงส่งนี้
ลูกที่มีโชคผู้ที่เกิดในเวลาที่สูงส่งนี้มีประสบการณ์การเป็นของทันทีที่พวกเขาเกิดมาด้วยการเกี่ยวเนื่องกับวงจรถูก่อนหน้านั้น พวกเขามีสิทธิ์ในทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดทันทีที่พวกเขาเกิดมา เช่นเดียวกับที่ทั้งต้นรวมอยู่ในเมล็ด ในทำนองเดียวกันลูกดวงวิญญูณผู้ที่มาในช่วงเวลาอันดับหนึ่ง สัมผัสกับสมบัติที่มีค่าของการบรรลุผลทุกรูปแบบทันทีที่ลูกออกมา ลูกจะไม่เคยพูดว่าลูกสัมผัสกับความทุกข์แต่ไม่มีความสงบ หรือลูกสัมผัสกับความสงบแต่ไม่มีพลัง ลูกเต็มไปด้วยประสบการณ์ทั้งหมดนี้แล้ว

คติพจน์: เพื่อให้ได้ประสบการณ์ของความเยือกเย็นในร่มเงาของความสุขของลูก จงกลับมาสะอาดและถ่อมตน

*** โอม ชานติ ***

มีความรักในความสันโดษและซึมซับความเป็นหนึ่งเดียวกันและสมถิ

ผู้ที่มีความสัมพันธ์ทั้งหมดกับผู้เดียวและมีประสบการณ์กับทุกประเภทความหวานจากผู้เดียวนั้น จะมีความรักในการอยู่ตามลำพัง เมื่อลูกสามารถมีประสบการณ์ทุกความหวานจากผู้เดียว จะต้องการอะไรอีกสำหรับลูกที่จะไปตามคำแนะนำมากมาย เพียงจำคำเดียว สำหรับความรู้ การตระหนักรู้ ความสัมพันธ์ และสภาพของลูกทั้งหมดนี้ถูกรวมอยู่ในนั้น พร้อมกันสิ่งนั้น การบรรลุผลของลูกทั้งหมดจะกลับมาชัดเจนมากผ่านเพียงคำเดียวนั้น มีการจดจำระลึกถึงผู้เดียวและสภาพที่สม่าเสมอ ความรู้ที่ลูกได้รับนั้นเป็นเพียงเพื่อการจดจำระลึกถึงผู้เดียว และการบรรลุผลที่ลูกได้รับนั้นก็สม่าเสมอด้วยเช่นกัน